

[Lorentzen.]

bestemmelser som denne, med angreb på nationalbankens rettigheder, så vokser appetitten; men sker det, håber jeg, at det ærede medlem hr. A. C. Normann vil vise nok så stor dristighed som i dette øjeblik.

Indenrigsministeren (Søren Olesen): Det ærede medlem hr. Lorentzen stillede det spørgsmål, om det var rigtigt, at kun en tredjedel af den skat, der blev tale om, faldt på udlejningsejendommene — jeg forstod, at det ærede medlem mente på boligerne. Det er vel egentlig rigtigt nok. En hel del af den forhøjede husleje falder på forretningsejendomme, og det er jo her, de store penge tjenes, og også her, de store huslejer betales. Derfor er det naturligt nok, at en stor del af huslejeforhøjelsen og altså en betydelig del af skatterne, særlig grundskatterne, falder på disse ejendomme. Til gengæld er det også her, man drager den store nytte af samfundets foranstaltninger, af velholdte gader, af gode samfærdselsforhold, af belysning og meget andet; derfor er det ganske naturligt, at de bidrager til dækningen af udgifterne til disse foranstaltninger, som samfundet sætter i værk.

Det hænger jo sammen med det, som det ærede medlem hr. Alfred Jensen ikke rigtig kunne forstå; det ærede medlem mente ikke, det kunne passe, at lejerne i beboelsejendomme med mindre lejligheder virkelig kunne få den fordel, som de ifølge lovforslaget skulle kunne få. Jo, det ligger netop i dette, at en stor del af den huslejeforhøjelse på 300 mill. kr., som det ærede medlem nævnte, falder på forretningsejendomme og ikke på beboelsejendomme, i hvert fald ikke den del af dem, som bebos af de mindrebemidlede lejere.

Det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen morede sig over, at der var en retsstatshusejer, som nu reagerede. Det synes jeg nu er heldigt. Det viser netop forskellen på vor stillingtagen og den stilling, som venstre og de konservative har taget ved

ensidigt at lægge sig på husejernes side og varetage deres interesser, medens de helt har glemte at varetage lejernes interesser. Vi har altså taget et sådant standpunkt, at en af vore husejere protesterer, og vi har også nogle lejere, der protesterer. Det kan for så vidt kun glæde os, det tyder jo på, at vi nogenlunde har ramt i midten. Hvis man derimod ensidigt går ind for den ene part og kun varetager dens interesser, ja, så får man selvfølgelig ingen protester fra den side — det er så ligetil. Hvis de to ærede partier er tilfreds med det, må de for vor skyld gerne være det.

(Kort bemærkning).

Lorentzen: Ja, jeg forstår, at den højtærede indenrigsminister er en glad mand, og det er jo kun godt. Den højtærede indenrigsminister slår altså fast, at kun en tredjedel af denne skat vedrører egentlige udlejningsejendomme. Det er rart at få det fastslået (*Indenrigsministeren* [Søren Olesen]: Ja, det gælder boligudlejning!) . . . Jeg vil dog gerne sige, at det er ganske urigtigt, at venstre har ønsket ensidigt at varetage husejernes interesser; det er helt forkert. Vi har til enhver tid i udvalget sagt, at vi var villige til at foretage en ud-ligning, der ikke på noget punkt oversteg det, som regeringen havde stillet forslag om — den måtte endda godt ligge lidt under — og at vi ville båndlægge pengene fra en eventuel forhøjelse, så de blev anvendt til bestemte formål, f. eks. til udvendig vedligeholdelse. Talen om, at vi skulle være gået husejernes ærinde fremfor lejernes, er derfor urigtig; vi har kun søgt at tage et sagligt standpunkt.

(Kort bemærkning).

N. Chr. Christensen: Det var ganske interessant at høre den højtærede indenrigsminister omtale sin partifælle fra østre storkreds. Nu er partifællen blevet reduceret til bare at være husejer — jeg bruger udtrykkelig ordet reduceret, for det er han